

3 зувахъ въ храмъ-тъ. Той като видѣ Петра и
4 Іоанна когато щѣхъ да влѣзжтъ въ храмъ-тъ,
5 попроси да земе милостынѣхъ. А Петръ съ Іоан-
6 на взрѣ ся въ него, и рече: Погледни ны. И той
7 гы гледаше съ вниманіе, съ надеждж да земе
8 нѣщо отъ тѣхъ. И Петръ рече: Сребро и злато
9 азъ нѣмамъ; но което имамъ, това ти давамъ;
10 въ име-то на Іисуса Христа Назорянина, стани
11 и ходи. И като го хванъ за деснж-тж ржж
12 дигнъ го; и тозъ часъ утвърдихъ ся плѣсны-тѣ
13 и глезны-тѣ му, И скочи та ся исправи и ходѣ-
14 ше; и влѣзе съ тѣхъ въ храмъ-тъ, та ходѣше и
15 скачаше и славѣше Бога. И видѣ го всичкый-тъ
16 народъ че ходи и слави Бога. И познавахъ го
че бѣ той който сѣдѣше за милостынѣхъ при
Красны-тѣ врата на храмъ-тъ; и останжхъ въ
ужасъ и удивленіе голѣмо за това което ся бѣ
случило нему.

1 И понеже исцѣленный-тъ хромъ ся не отдѣ-
ляше отъ Петра и Іоанна, всичкый-тъ народъ
смаянъ стече ся при тѣхъ въ притворъ-тъ на-
рицаемъ Соломоновъ. А като видѣ Петръ, от-
говори народу: Мжжіе Израиляне, що ся чуде-
те за това? или що ся взираете на насъ, като
че отъ своѣхъ силъ или благочестіе смы сторили
тогози да ходи? Богъ Авраамовъ, и Исааковъ и
Іакововъ, Богъ на отцы-тѣ наши, прослави Сы-
на своего Іисуса, когото вы прѣдадохте, и отре-
кохте ся отъ него прѣдъ Пилата, когато той бѣ
рѣшилъ да го пусне. Но вы ся отрекохте отъ
Святый-тъ и Праведный-тъ, и испросихте да ви
ся даде чловѣкъ убійца. А Началника на жи-
вотъ-тъ убихте, когото Богъ въскрѣси отъ мър-
твы-тѣ, и ный смы на него свидѣтели. И чрѣзъ
вѣрж-тж въ негово-то име, тогози когото гле-
дате и познавате, негово-то име го укрѣпи; и
тази вѣра, която е чрѣзъ него, даде му прѣдъ